

7.8.63, יום ד'

הבוקר עברנו להר הכרמל, למלוננו של פדרמן "דן כרמל". נשהה פה עד שבת. מלון נהדר. אכלנו צהרים על שלחנו של פדרמן. סיפר לי על ימי חלוציותו, שתחת הוראת גיורא עבד למען ההעפלה ורכישת נשק. נתעשר ראשונה בעסקים שעשה באנגליה. שאלתיו כמה עלה המלון שאנחנו מתארחים בו. ענה חמשה מיראג'ים - ז"א 5 מיליון דולר. לו ולאחיו יש 4 מלונים מעין אלה, מלבד זה יש לו יד בכמה מפעלים חרשתיים. בנו עובד באמן, היה צנחן. "עודני חלוץ" אמר לי. יש אולי קורטוב של אמת באמונה זו.

אמש ישב אצלי בקר שעה ארוכה וסיפר לי על תכניותיו להרחיב ולהפעיל את חברת העובדים. העבודה השכורה מתרבה בחחבורה ובקבוצים. יש לסדר זאת. הוא העלה רעיון שנראה לי מאוד: לכנס בארץ קונגרס של א"י העובדת ולהזמין אליו ראשי תנועת הפועלים באירופה, אמריקה, אפריקה ואסיה. א' הוא דורש שאני אעמוד בראש הועד המכין, אם כי הוא מבטיח לי שהעבודה תיעשה ע"י אחרים.

8.8.63, יום ה'

יצאתי הבוקר עם חדי ויאן לסיור לגליל. תחילה סרנו ל"בלוואר" - משכנו ומשקו המבודד של מאיר הרציון ואשתו רות (שעבדה יחד אתי בדיר בשדה בוקר). יש לו עדר פרות לבשר, לע"ע רועה ערבי, אבל הוא מבטיח אותי כי לאחר שיגמור לגדור אח שדה המרעה לא יזקק לרועה, והפרות ימצאו כל הזמן לבדם במרעה.

יש להם שני ילדים בריאים - ילד וילדה - וגם מאיר הבריא כמעט, רק ידו האחת משוחקת, אבל דיבורו כמעט בסדר. משם נסענו לבית שאן וראיתי את המבצר הרומאי שבילו וחיקנו (עליו היה בנוי כפר ערבי), משם לסחנה - הברכה הגדולה הנובעת ממעין שופע מים מהוקים (3000 מכ"ע לשעה), ויש בברכה מעין נוארה מאלכ בזעיר אנפין, והמון מתרחצים מכל קצות הארץ. (גם מה"א שיש לה ים וברכה שהיה). עד היום לא ידעתי כלל על ברכה נהדרת זו. משם באנו לחפצי בה וראיתי את רצפה ביה הכנסת. תמונה עקדה יצחק ממוספסת, שנים עשר המזלות, כתובה יוונית ואחיאיה.

משרד ראש הממשלה הקים בגן נאה לרצפה היסטורית זו.

בשחים הגענו חזרה לדרך כרמל.

ח ס ו י

- סלפנתי הערב לחיים ישראלי אם אפשר לחשיב גליון דבר מי"ד ניסן

(כנראה שנה זו) שבו כאילו נהפך ממנו ~~אבסורד~~ זכרונותי - ונתן חפצי משיג עליהן

ומכחיש כמה דברים בגליון דבר מאתמול. חיים הבטיח להמציא לי העתון מחר בבוקר. דרך אגב סיפר לי שגון קמחי מסר לאלקנה גלי שכמה עתונים פנה אליו אם ירשה לפרסם זכרונותי וישלמו בעד זה. הוא ענה בחיוב. אמרתי שיגיד לג'ון קמחי שעליו להפנות העתונים אלי.

- לענין "הפרשה" -

אליהו חסין ובן הורביץ, שכתבו ספר על "הפרשה" (כפי שהיה רצוי למר לבון) ("עם הספר" 1961), מודיעים בעמוד 18: "בא הפסק ההחלטי של ועדת שרים והממשלה לאמור כי לבון לא נחן את ההוראה שספלו עליו כי אותו "מעשה ביש" שממנו ועל גבו נחפרשו הפרשות למיניהן, בוצע שלא בידיעתו כלל".

האמנם נאמרים בפסקנות בעמוד 23 השנים קובעים במה התענינתי וכמה לא התענינתי בהיותי שר הבטחון. בעמוד 26 מסופר "למעשה היה הרמטכל מוליף אותו (לבון) חכופות שולל לגבי פעולות אלו" (פעולות צבאיות) "ר"א דייך נוהג היה להגדיל פי כמה את ממדי הפעולות בשלב הביצוע בהשוואה להוראה שאושרה ע"י שר הבטחון", "לעמים - אף היו מסעים אותו (שה"ב) באינפורמציה כדי להשיג אישור לפעולה מסוימת". בעמוד 28: "פעל מר פרס מאחורי גבו (של לבון) וביצע דברים שהוא התנגד להם במפורש". בעמוד 29 הוא מביא אותי כעד לכך. בעמוד 35 מסופר כי שה"ב מאשים את הקצין xx הבכיר בפני שרי מפא"י אבל מצביע על טעמים רבים . . .

בעמוד 42: מעשים שלי שנעשו בלי ידיעת הממשלה.

בעמוד 56: עדיות האופי של דייך ופרס על שה"ב.

עמוד 62: הגדרת "קצין המילואים" - "קצין לא זוסר במוסר צבאי סודי גבוה" במרכז מפא"י 1960.

(קול ישראל הודיע הערב בשעה 9 כי אילת מונה כבר יותר מ-10.000

נפש).

בעמוד 67: למרחב מיום 16.2.55 מפרסם כי הוחלט להדיח את לבון,
ובאותו יום מזעיק שרת ועדת השרים לענייני בטחון ומספר להם על ועדת א-ד.

על דברי העתונים ביחס להתפטרות ל. וחזירתי - בעמוד 69-70.
(המשפט בקהירו נפתח ב-11 דצמבר 1954 נגד הצעירים בקהירו) - בסוף חודש
יאנואר הוצאו שנים מהם לחליה (עמוד 72).

דברים חמוהים של בן אהרון (המסבירים התנהגותו בועדת השבעה - עמוד 77).
השנים (מחברי הספר "הפרשה" יודעים מה הודיע לבון בועד חו"ב, "זו החשאיח
והכמוסה מכל ועדות הבית" (עמוד 78).

מי זה "הגבר" שמחברי הספר מזכירים אותו הרבה פעמים, ובעמוד 87
מפגיש פ. ספיר בפברואר 1960 את "הגבר" עם לבון (האם זה יוסי הראל?)

בעמוד 90: אני קוצב חצי שעה ללבון ביום 26.9.60...

בעמוד 91: "במרוצת חמש השנים שחלפו ומאז הדחתו פנו אנשים ראשונים

במעלה לרבות שרת החו. גב' ג. מאיר ושר המסחר פ. ספיר אל מר ב.ג.

שיחערב בדבר וייכנס בעבי הקורה של "הפרשה" - אולם מר ב.ג. לא נענה לפניות אלו.

שם על דברי שרת במרכז המפלגה.

באותו עמוד מסופר כי נתתי הוראה לסהר את טוביאנסקי.

השיחה ביני ובין ל., כפי שהמציאו השנים או בדה ל. בעמודים 92-95.

עמוד 103: ב.ג. לא ערער על זכותו של ל. לפנות לוועדת חו"ב.